

**Ebru ŞENOCAK, İronik Yaşamda Sonsuza Yürüyen
Kahraman Nasreddin Hoca, Mozaik Kültür ve Sanat
Vakfı Yayınları, Konya, 2007, 232 s.**

Arş.Gör. Veysel ŞAHİN*

Türk edebiyatı, milletimizin varoluşsal serüvenini, yarattığı/ortaya koyduğu eserlerle bütün dünyaya göstermiştir. Nasreddin Hoca da bu süreçte, kendini fıkralara dönüştürerek hizmet eden önemli şahsiyetlerden biridir.

Nasreddin Hoca her fıkrasında, dünyanın işleyişine kendi kültürel değerleri ile katkıda bulunan ve insanoğlunu sevgi ve hoşgörü ile kucaklayan bir filozoftur. Anadolu'nun hoşgörü ve sevgisi ile yoğrulan bu bilge kişi, dünyanın dört bir yanında kendine yaşam alanları açarak, bütün insanlığı kucaklar. Her edimiyle toplumun öncüsü olan Nasreddin Hoca, hatalarımızla alay edip olgunlaşmamızı, yaptıklarımızla erdem kazanıp yücelmemizi sağlamaktadır. Nitekim *İronik Yaşamda Sonsuza Yürüyen Kahraman Nasreddin Hoca* adlı çalışma Nasreddin Hoca'nın insana, yaşama bakışını ve değerlendirmelerini bize aktarır.

Ebru Şenocak tarafından hazırlanan ve Mozaik Kültür ve Sanat Vakfı tarafından yayımlanan *İronik Yaşamda Sonsuza Yürüyen Kahraman Nasreddin Hoca* adlı çalışma, toplam 232 sayfadan oluşmaktadır.

Nasreddin Hoca'nın dünyada anlaşılması ve bir Türk bilgesinin anlamlandırılması üzerine kurulan bu çalışma, Nasreddin Hoca'nın fıkralarında bütün insanlığın benliğinin sorgulandığı bir mikro dünyadır. Eleştirel ve yorumsal okumalarla fıkraların benlikleri çözümlenmiş ve okuyucusuna sunulmuştur.

İronik Yaşamda Sonsuza Yürüyen Kahraman Nasreddin Hoca adlı eser, "Esere Dair", "Eser Üzerine", "Ön Söz", "Kısaltmalar", "Giriş" ve "Türk Edebiyatında Fıkra Türü, Mizah, Kara Mizah ve İroni Kavramları"nın dışında, üç ayrı bölümden oluşur: "Nasreddin Hoca'nın Hayatı, Edebî Kişiliği ve Hakkında Anlatılanlar, Halk İnanışları", "Nasreddin Hoca Fıkralarında Bireyleşme Yolunda İnsan" ve "Nasreddin Hoca Fıkralarında Toplumsal Hayat ve Dünden Bugüne Miras Kalan İronik Mesajlar". Eserin sonunda "Sonuç", "Metinler", "Kaynakça" ve "Ekler" bölümleri yer almaktadır.

*Fırat Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü / ELAZIĞ
veyselsahin68@mynet.com.tr

Eser, “Esere Dair” (s. 9–10) adlı bir tanıtım yazısı ile başlar. Bu kısımda yazar, Mozaik Kültür Sanat Vakfı (Mozaik Cultuuren Kunststichting) Başkanı Ali İhsan Ünal, çalışmanın gerekliliğini ve Nasreddin Hoca’nın Türkiye ve dünya üzerindeki önemini vurgular. Daha sonra Prof.Dr Esma Şimşek’in yazdığı, “Eser Üzerine” (s.11–13) adlı kısımda bu çalışmanın önemini vurgulayan bir bölüm yer alır. Şimşek’e göre bu kitap, içerik olarak daha önceki çalışmalardan farklı ve özgündür.

Eserin “Ön Söz” (s. 15–18) kısmında araştırmacı Ebru Şenocak, eseri hakkında genel bir bilgi vererek, böyle bir çalışma yapmasının nedenlerini açıklar. Aynı zamanda Nasreddin Hoca’nın Türkiye ve dünya üzerindeki yeri ve önemi hakkında bilgi verir. “Nasreddin Hoca, fıkralarında insanoğluna, sevgi ve hoşgörünün sığınağında sıcak bir yuva kurar” (s. 15) diyerek, Nasreddin Hoca’nın evrensel kimliğini vurgular. Şenocak, söz konusu eserin, Nasreddin Hoca’yı bütün dünyaya tanıtmak amacı ile hazırlanmış olduğunu, fıkraların kısa fakat yoğun anlatımlarıyla, bireyleşme yolundaki insanın, gönüllü reberliğini üstlendiğini belirtir.

Çalışmanın “Giriş-Türk Edebiyatında, Mizah, Kara Mizah ve İroni Kavramları” (s. 21–26) başlığı altında yazar, Türk Edebiyatında fıkra türü hakkında bilgi verir. Daha sonra “Mizah”, “Kara Mizah” ve “İroni” kavramları üzerinde durur. Özellikle ironi kavramının ele alınışı dikkat çekicidir. Şenocak, “Fıkralarda mizahın yanı sıra ironik ifadelerle karşılaşırız. Söyleyenin veya yapılanın tam tersini kasteden alay ağırlıklı bir anlatımın sezildiği ironi eleştirel yaklaşımlarla, söylenilenin altını çizerek vurgular” (s. 23) diyerek, Hoca’nın fıkralarındaki ironik yapıya dikkat çeker. Eser bu yönüyle Nasreddin Hoca’nın fıkralarını önceki çalışmalardan farklı bir yaklaşımla ele alır. Biz de ironi kavramı veya ironik anlatım biçimi, Nasreddin Hoca’nın fıkralarında zengin bir karşımıza çıkar.

İronik Yaşamda Sonsuza Yürüyen Kahraman Nasreddin Hoca adlı çalışmanın birinci bölümü “Nasreddin Hoca’nın Hayatı, Edebi Kişiliği ve Hakkında Anlatılanlar, Halk İnanışları” (s. 27–43) adını taşımaktadır. Bu bölüm de kendi içinde üç alt başlığa ayrılır. Şenocak, üç alt başlık altında Nasreddin Hoca’nın kimliği, edebî kişiliği ve Hoca ile ilgili anlatılan halk inanışlarına yer vererek, Nasreddin Hoca’nın müstesna kişiliğini ortaya koyar.

“Nasreddin Hoca Fıkralarında Bireyselleşme Yolunda İnsan” (s. 45–96) adlı ikinci bölümde Şenocak, Nasreddin Hoca’nın fıkralarını titiz bir şekilde tahlil eder ve çıkarımları dört ana alt başlık altında okuyucuya sunar. Bu alt başlıklardan birincisi “Bireyleşme Sürecinde Atılan Adımlar” (s. 45–63) ismini taşır. Yazar, bu başlık altında, “bireyselleşme” ve “kendilik süreçleri”ne değinir: “Bireyselleşme ilk adımda kendini bilmektir. Nasreddin Hoca da bireyselleşme sürecini tamamlamış bütünselleşmiş bir insandır” (s. 46) der ve onun

bireyselleşme sürecini tamamladığını ve kendilik değerlerine başarılı bir şekilde dönüştüğünü dile getirir.

“Bireyin Ötekiyle Karşılaşması, Ben ve Öteki/Ötekiler ve Öteki Ben” (s. 64–79) adlı kısımda yazar, Nasreddin Hoca’nın fıkralarında bireyin “ben”i ile “öteki ben”i arasındaki çatışmayı ele alır. İnsan varoluşunun özden önce geldiğini belirterek, bireyin “ben”i ve “öteki ben”i arasındaki yabancılığının nedenlerini fıkralarındaki sıkıştırılmış anlatımlardan çıkararak ortaya koyar. Şenoacak, “İronik yaşamın yolcusu Nasreddin Hoca, her beş vakitte bir insanlara seslenerek, söylemsel sürecin üretken beyni/düşüncesi ve yoğunlaşan kalbi/sevgisi olarak merkezi oluşturur” (s. 67) der. Çünkü ona göre Nasreddin Hoca, merkezdeki kişi, “kuantum benliktir”; parçacıklar açısından önemli bir bireysel bütünlüğe sahip olup ve diğer parçacıkları ile (insanlar/öteki ben) ilişki içindedir. Şenoacak, “öteki ben” ile “ben” arasındaki çatışmanın merkezine Nasreddin Hoca’yı ve “ben”ini koyarak yorumlar.

İkinci bölümün üçüncü alt başlığı “Benliğin Davranışa ve Söze Yansıması” (s. 64–90) adını taşıyan kısımda, Nasreddin Hoca’nın kendini fıkraları aracılığı ile davranışa ve söze dönüştürme süreci ele alınır. Bu süreçte, Nasreddin Hoca’nın fıkralarında, insan ve benliği yine merkezdedir. Nitekim yazara göre, “İnsan, sır dolu gizli bir evrendir” (s. 80). İnsanın gizli olan yönü, dış dünyaya, eyleme ve söze dönüşerek yansır. Bu noktadan hareketle Şenoacak, Nasreddin Hoca’nın söze ve eyleme dönüşmesi ile dikey boyutta bir yükseliş gerçekleştirdiğini ve kendilik yani “ben”in dönüşümleri ile kendini ölümsüz kıldığını belirtir.

“Varoluşun Sessiz Çığılı: Umut ve Sevgi” (s. 90–99) adlı alt bölümde Nasreddin Hoca’nın fıkralarında yer alan sevgi ve umut kavramlarına değinilir. Nitekim yazara göre sevgi, Hoca’nın fıkralarında en “aktif güç”tür ve dünyayı insanlaştıran en önemli “fenomen”dir. Şenoacak’a göre “Nasreddin Hoca, sevginin ve hoşgörünün insanı olgunlaştırıcı gücüne sahip olduğu için karşısında her kim olursa olsun ondan çekinmez, bütün ortamlara rahatlıkla girip çıkar” (s.91). Umut ise Nasreddin Hoca’da insanın varoluşunu geleceğe taşıması açısından önemli bir unsurdur.

Üçüncü bölüm, “Nasreddin Hoca Fıkralarında Toplumsal Hayat ve Dünden Bugüne Miras Kalan İronik Mesajlar” (s. 97–163) başlığını taşımaktadır. Yazar Ebru Şenoacak bu bölümü de kendi içinde dört alt ana başlık altında inceler. Bu alt başlıklardan birincisi “Ortak Paylaşımımızın Kültürleşen Sesi Nasreddin Hoca” (s. 97-116) dır. Ebru Şenoacak, bu bölümde Nasreddin Hoca’nın Türk kültürünü ve kimliğini en iyi şekilde yansıttığına değinir. “Nasreddin Hoca da, fıkralarında sıkça değindiği geleneksel öğretiler ve yoğun mesaj içerikli göndergelerle ‘tümkimliksel veri alanı’ örneklerinin temsil

ciliğini yapar” (s. 97) diyerek, Nasreddin Hoca’yı hem kültürel hem de evrensel anlamda ele alır.

İkinci alt başlık “Toplumsal Yaşamda İletişim Mücadele ve Kavga” (s. 117) ismini taşır. Ebru Şenocak, bu başlık altında, Nasreddin Hoca’nın toplumsal anlamda kurduğu iletişim ağına dikkat çeker.

Bu bölümün önemli başlıklarından biri de “Var olandan “Başka”laşan ve “Hiç”leşen İnsana” (s. 140–146) ismini taşımaktadır. Hoca’nın fıkralarından hareketle yazar bu bölümde, “Doğan her insan saf, kirlenmemiş olarak gelir bu dünyaya. Ama onu giderek değersizleştirmeye “hiç” leştirmeye doğru götürür” (s. 141) der. Aynı zamanda “başka”laşan ve “hiç”leşen insanları Nasreddin Hoca’nın ironik bir şekilde işlediğine de değinerek, varlığı yok sayan ve değersizleştiren kişileri eleştirdiğini belirtir. Şenocak’a göre bu eleştiriler, tamamen ironi yüküldür.

Üçüncü bölümün son alt başlığı “Nasreddin Hoca Fıkralarında Toplumsal Endişe: Kaygı ve Ölüm” (s. 146–163) ismini taşır. Ebru Şenocak, Nasreddin Hoca’nın fıkralarında endişe, kaygı ve ölüm izleklerini ele alır. Hoca’nın fıkralarında endişe ve kaygı, insanları geren en önemli unsurdur. Şenocak’a göre bunun nedeni, insanın karmaşık bir varlık oluşudur. Nitekim insan dürtülerinin kaygıyı, kaygıların ise psikolojik savunma mekanizmalarını aktifleştirdiğini belirten araştırmacı, Nasreddin Hoca’nın fıkralarında ölümün en önemli kaygı/ceza kaynağı olduğunu dile getirir.

Ebru Şenocak çalışmanın “Sonuç” (s. 165–168) kısmında çalışmanın gerekliliğini ve önemini vurgular. “Eserde, toplumsal yaşamda birlikte olmaya mecbur olduğumuz ötekilerle verdiğimiz iletişim mücadelesinde nasıl galip gelebileceğimizi, Nasreddin Hoca’nın akıl, bilgi, hoşgörü ve sevgi ile kavgayı iletişime dönüştürebilmesine tanık oluruz” (s. 168) diyerek, çalışmayı sonuçlandırır.

Çalışmanın “Metinler” (s. 169–208) bölümünde Ebru Şenocak, Nasreddin Hoca’nın fıkralarından seçme örnekler verir. Bu örnekler alfabetik sıraya göre sıralanır. “Kaynakça” da (s. 209–214) eserin oluşmasında başvuru alan çalışmalara, “Ekler” (s. 215–228) kısmında ise, Nasreddin Hoca ile ilgili fotoğraflara yer verir.

Bu çalışma, gerek içerik gerekse ele aldığı konu açısından Türk edebiyatına önemli bir hizmet niteliği taşımaktadır. Eserin yabancı dillere de çevrilerek yayınlanacak olması da, çalışmanın önemini bir kat daha arttırmaktadır.

bilig

Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi

©Ahmet Yesevi Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanlığı

Yayın İlkeleri

bilig, Kış/Ocak, Bahar/Nisan, Yaz/Temmuz ve Güz/Ekim olmak üzere yılda dört sayı yayımlanır. Her yılın sonunda derginin yıllık dizini hazırlanır ve Kış sayısında yayımlanır. Dergi, Yayın Kurulu tarafından belirlenen yurtiçi ve dışındaki kütüphanelere, uluslararası indeks kurumlarına ve abonelere, yayımlandığı tarihten itibaren bir ay içerisinde gönderilir.

bilig, Türk Dünyasının kültürel zenginliklerini, tarihî ve güncel gerçeklerini bilimsel ölçüler içerisinde ortaya koymakta; Türk Dünyasıyla ilgili olarak, uluslararası düzeyde yapılan bilimsel çalışmaları kamuoyuna duyurmak amacıyla yayımlanmaktadır.

bilig'de, sosyal bilimler alanında, Türk Dünyasının tarihî ve güncel problemlerini bilimsel bir bakış açısıyla ele alan, bu konuda çözüm önerileri getiren yazılara yer verilir.

bilig'e gönderilecek yazılarda; alanında bir boşluğu dolduracak özgün bir makale olması veya daha önce yayımlanmış çalışmaları değerlendiren, bu konuda yeni ve dikkate değer görüşler ortaya koyan bir inceleme olma şartı aranır. Türk Dünyasıyla ilgili eser ve şahsiyetleri tanıtan, yeni etkinlikleri duyuran yazılara da yer verilir.

Makalelerin ***bilig***'de yayımlanabilmesi için, daha önce bir başka yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere kabul edilmemiş olması gerekir. Daha önce bilimsel bir toplantıda sunulmuş bildiriler, bu durum açıkça belirtilmek şartıyla kabul edilebilir.

Yazıların Değerlendirilmesi

bilig'e gönderilen yazılar, önce Yayın Kurulunca dergi ilkelerine uygunluk açısından incelenir. Akademik tarafsızlık ve bilimsel kalite en önemli kriterlerdir. Uygun bulunanlar, o alandaki çalışmalarıyla tanınmış iki hakeme gönderilir. Hakemlerin isimleri gizli tutulur ve raporlar beş yıl süreyle saklanır. Hakem raporlarından biri olumlu, diğeri olumsuz olduğu takdirde, yazı, üçüncü bir hakeme gönderilebilir veya Yayın Kurulu, hakem raporlarını inceleyerek nihai kararı verebilir. Yazarlar, hakem ve yayın kurulunun eleştirisi ve önerilerini dikkate alırlar. Katılmadıkları hususlar varsa, gerekçeyle birlikte itiraz etme hakkına sahiptirler. Yayına kabul edilmeyen yazıların, istek hâlinde bir nüshası yazarlarına iade edilir.

bilig'de yayınlanması kabul edilen yazıların telif hakkı *Ahmet Yesevi Üniversitesi Müttevelli Heyet Başkanlığına* devredilmiş sayılır. Yayınlanan yazılardaki görüşlerin sorumluluğu yazarlarına aittir. Yazı ve fotoğraflardan, kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Yazım Dili

bilig'in yazım dili Türkiye Türkçesidir. Ancak her sayıda derginin üçte bir oranını geçmeyecek şekilde İngilizce ve diğer Türk lehçeleri ile yazılmış yazılara da yer verilebilir. Türk lehçelerinde hazırlanmış yazılar, gerektiği takdirde Yayın Kurulunun kararıyla Türkiye Türkçesine aktarıldıktan sonra yayımlanabilir.

Yazım Kuralları

Makalelerin, aşağıda belirtilen şekilde sunulmasına özen gösterilmelidir:

1. Başlık: İçerikle uyumlu, onu en iyi ifade eden bir başlık olmalı ve **koyu** harflerle yazılmalıdır.

2. Yazar ad(lar)ı ve adresi: Yazarın adı, SOYADI BÜYÜK HARFLERLE olmak üzere, **koyu**, adresler ise normal ve *eğik karakterde* harflerle yazılmalı; yazarın görev yaptığı kurum, haberleşme ve e-posta (e-mail) adresi belirtilmelidir.

3. Özet: Makalenin başında, konuyu kısa ve öz biçimde ifade eden ve en fazla 150 kelimedenden oluşan Türkçe özet bulunmalıdır. Özet içinde, yararlanılan kaynaklara, şekil ve çizelge numaralarına değinilmemelidir. Özeti altında bir satır boşluk bırakılarak, en az 3, en çok 8 sözcükten oluşan anahtar kelimeler verilmelidir. Makalenin sonunda, yazı başlığı, özet ve anahtar kelimelerin İngilizce ve Rusçaları bulunmalıdır. Rusça özetler, gönderilmediği takdirde dergi tarafından ilave edilir. (İngilizce yazılarda Türkçe özet de eklenmelidir.)

4. Ana Metin: A4 boyutunda (29.7x21 cm.) kâğıtlara, MS Word programında, *Times New Roman* veya benzeri bir yazı karakteri ile, 10 punto, 1.5 satır aralığıyla yazılmalıdır. Sayfa kenarlarında 3'er cm. boşluk bırakılmalı ve sayfalar numaralandırılmalıdır. Yazılar 10.000 kelimeyi geçmemelidir. Metin içinde vurgulanması gereken kısımlar, **koyu değil eğik harflerle** yazılmalıdır. Alıntılar tırnak içinde verilmeli; beş satırdan az alıntılar satır arasında, beş satırdan uzun alıntılar ise satırın sağından ve solundan 1.5 cm içeride, blok hâlinde ve 1 satır aralığıyla 1 punto küçük yazılmalıdır.

5. Bölüm Başlıkları: Makalede, düzenli bir bilgi aktarımı sağlamak üzere ana, ara ve alt başlıklar kullanılabilir ve gerektiği takdirde başlıklar numaralandırılabilir. Ana başlıklar (ana bölümler, kaynaklar ve ekler) büyük harflerle; ara ve alt başlıklar, yalnız ilk harfleri büyük, koyu karakterde yazılmalı; alt başlıkların sonunda iki nokta üst üste konularak aynı satırdan devam edilmelidir.

6. Şekiller ve Çizelgeler: Şekiller, küçültmede ve basımda sorundan kaçınmak için siyah mürekkep ile düzgün ve yeterli çizgi kalınlığında aydın ve beyaz kağıda çizilmelidir. Her şekil ayrı bir sayfada olmalıdır.

Şekiller numaralandırılmalı ve açıklamaları her şeklin altına başlığıyla birlikte önce Türkçe, sonra İngilizce olarak yazılmalıdır. Çizelgeler de şekiller gibi, numaralandırılmalı ve açıklamalar her çizelgenin üstüne başlığıyla birlikte önce Türkçe, sonra İngilizce olarak yazılmalıdır.

Şekil ve çizelgelerin başlıkları, kısa ve öz olarak seçilmeli ve her kelimenin ilk harfi büyük, diğerleri küçük harflerle yazılmalıdır. Gerekliğinde, açıklayıcı dipnot veya kısaltmalara şekil ve çizelgelerin hemen altında yer verilmelidir.

7. Resimler: Parlak, sert (yüksek kontrastlı) fotoğraf kâğıdına basılmalıdır. Ayrıca şekiller için verilen kurallara uyulmalıdır.

Şekil, çizelge ve resimler toplam 10 sayfayı (yazının üçte birini) aşmamalıdır. Teknik imkâna sahip yazarlar, şekil, çizelge ve resimleri aynen basılabilecek nitelikte olmak şartı ile metin içindeki yerlerine yerleştirebilirler. Bu imkâna sahip olmayanlar, bunlar için metin içinde aynı boyutta boşluk bırakarak içine şekil, çizelge veya resim numaralarını yazabilirler.

8. Kaynak Verme: Metin içinde göndermeler, parantez içinde aşağıdaki şekilde yazılmalıdır.

(Köprülü 1944); (Köprülü 1944: 15).

Birden fazla yazarlı yayınlarda, metin içinde sadece ilk yazarın soyadı ve ‘vd.’ yazılmalıdır:

(Gökay vd. 2002).

Notlar, sadece açıklama için kullanılmalı ve metnin sonunda verilmeli, buradaki göndermeler de metin içindeki gibi olmalıdır.

Kaynaklar kısmında ise, birden fazla yazarlı yayınların diğer yazarları da belirtilmelidir.

Metin içinde, gönderme yapılan yazarın adı veriliyorsa kaynağın sadece yayın tarihi yazılmalıdır:

“Tanpınar (1976: 131), bu konuda”

Yayın tarihi olmayan eserlerde ve yazmalarda sadece yazarların adı; yazarı belirtilmeyen ansiklopedi vb. eserlerde ise eserin ismi yazılmalıdır.

İkinci kaynaktan yapılan alıntılarda, asıl kaynak da belirtilmelidir:

“Köprülü (1926)” (Çelik 1998'den).

Kişisel görüşmeler, metin içinde soyadı ve tarih belirtilerek gösterilmeli, ayrıca kaynaklarda da belirtilmelidir. İnternet adreslerinde ise mutlaka kaynağa ulaşma tarihi belirtilmeli ve bu adresler kaynaklar arasında da verilmelidir:

www.tdk.gov.tr/bilterim (15.12.2002)

9. Kaynaklar: Metnin sonunda, yazarların soyadına göre alfabetik olarak aşağıdaki şekillerden birinde yazılmalıdır. Kaynaklar, bir yazarın birden fazla yayını olması halinde, yayımlanış tarihine göre sıralanmalı; bir yazara ait aynı yılda basılmış yayınlar ise (1980a, 1980b) şeklinde gösterilmelidir:

Köprülü, Mehmet Fuat (1961), *Azeri Edebiyatının Tekamülü*, İstanbul: MEB Yay.

Timurtaş, F. Kadri (1951), "Fatih Devri Şairlerinden Cemalî ve Eserleri", *İÜ Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, IV (3): 189-213.

Shaw, S. (1982), *Osmanlı İmparatorluğu*, çev. M. Harmancı, İstanbul: Sermet Matb.

Yazıların Gönderilmesi

Yukarıda belirtilen ilkelere uygun olarak hazırlanmış yazılar, biri orijinal, diğer ikisi fotokopi olmak üzere üç nüsha olarak, disket veya yazılabilir diskiyle birlikte **bilig** adresine gönderilir. Yazarlarına raporlar doğrultusunda geliştirilmek ve/veya düzeltilmek üzere gönderilen yazılar, gerekli düzenlemeler yapılarak disketi ve orijinal çıktısıyla en geç bir ay içinde tekrar dergiye ulaştırılır. Yayın Kurulu, esasa yönelik olmayan küçük düzeltmeler yapılabilir.

Yazışma Adresi:

Ahmet Yesevi Üniversitesi
bilig Dergisi Editörlüğü
Taşkent Cad. 10. Sok. No: 30
06430 Bahçelievler / ANKARA / TÜRKİYE
Tel: (0312) 215 22 06
Fax: (0312) 215 22 09
www.yesevi.edu.tr/bilig
bilig@yesevi.edu.tr

bilig

Journal of Social Sciences of the Turkish World

©Ahmet Yesevi University Board of Trustees

Editorial Principles

bilig is published quarterly: Winter/January, Spring/April, Summer/July and Autumn/October. At the end of each year, an annual index is prepared and published in Winter issue. Each issue is forwarded to subscribers, libraries and international indexing institutions within one month after its publication.

bilig is published to bring forth the cultural riches, historical and actual realities of the Turkish World in a scholarly manner; to inform the public opinion of international level scientific studies on the Turkish world.

Articles primarily related to social sciences subjects and those dealing with past and current issues and problems, suggesting solutions are published in *bilig*.

Articles forwarded for publication should be original, contributing to knowledge and scientific information in related fields or bringing forth new views and perspectives on previously written scholarly papers. Articles introducing works and personalities of particular importance, informing readers of new activities related to the Turkish world can also be published in *bilig*.

In order for any article to be published in *bilig*, it should not have been previously published or accepted to be published elsewhere. Papers presented at a conference or symposium may be accepted for publication if clearly indicated so beforehand.

Evaluation of Articles

Articles forwarded to *bilig* are first reviewed by the Editorial Board in terms of journal's publishing principles. Academic objectivity and scientific quality are considered of paramount importance. Those considered acceptable are initially referred to two referees who are well-known for their works in relevant fields. Names of the referees are kept confidential and referee reports are safe-kept for five years.

For publication of articles, two positive reports are required. In case one referee report is negative while the other is favorable, the article may be forwarded to a third referee for further evaluation or alternatively the board, based on the contents of the reports may feel confident to make a final decision. The authors are to consider the criticism, suggestions and corrections offered by the referees

and by the editorial board. If they disagree, they are entitled to counterpresent their views and justifications. Final decision rests with the editorial board. Only original copies of the declined articles are returned upon request.

The royalty rights of the accepted articles are considered transferred to Ahmet Yesevi University Board of Trustees. However the overall responsibility for the published articles belongs to the author of the article. Quotations from articles including pictures are permitted with full reference to the article.

The Language

Turkish is the language of the journal. Articles in English or in other Turkish dialects may be published, not to exceed one third of an issue. Articles submitted in other Turkish dialects may be published after they are translated into Turkish, upon the decision of the Editorial Board as necessary.

Writing Rules

In general, following rules are to apply to writing for *bilig* articles:

1. **Title of the article:** Title should be suitable for the content and one that expresses it best, and should be in bold letters.
2. **Name(s) and address(es) of the author(s):** Names and surnames are written in capital letters and bold, addresses in normal italic letters; the institution the author is associated with, his/her contact and e-mail addresses should also be specified.
3. **Abstract:** At the beginning, the article should include an abstract in Turkish, briefly and laconically expressing the subject in maximum 150 words. There should be no reference to used sources, figure and chart numbers. Leaving one line empty after the body of abstract, there should be key words, minimum 3 and maximum 8 words. At the end of the article there should be titles, abstracts and key words in English and Russian. In case Russian abstract is not submitted it will be included by the journal. (An English abstract should also accompany the articles in Turkish)
4. **Main Text:** Should be typed in MS Word program in Times New Roman or similar font type, 10 type size and 1,5 line on A4 format (29/7x21cm) paper. There should 3 cm free space on the margins and pages should be numbered. Articles should not exceed 10.000 words. Passages that need emphasizing should not be bold but in italic. Quotations should be in italic and with quotation marks; inquotations less than 5 lines between lines and those longer than 5 lines should be typed with indent of 1,5 cm in block and with 1 line space.
5. **Section Headings:** Main, interval and sub-headings can be used in order to obtain the well-arranged narration of information in the article and these headings may be numbered if necessary. Main headings (main sections, references and appendices) should be in capital letters; interval and sub-

headings should be bold and their first letters in capital letters; at the end of the sub-headings writing should continue on the same line after a colon (:).

6. **Figures and Tables:** Figures should be drawn on tracing or white paper in ink so as not to cause problems in printing or reducing the size. Each figure should be on a separate page. Figures should be numbered with a caption of the title in Turkish first and English below it.

Tables should also be numbered and an explanation have the title in Turkish first and English below it. The titles of the figures and tables, and also explanations should be clear and concise. The first letter of each word should be capitalized. When necessary footnotes and acronyms should be placed below the captions.

7. **Pictures:** Should be on highly contrasted photo papers. Furthermore, rules for figures and tables are applied to pictures as well. In special cases, color pictures may be printed.

The number of pages for figures, tables and pictures should not exceed 10 pages. (one-third of article) Authors having the necessary technical equipment and software may themselves insert the related figures, drawings and pictures into the text. Those without, shall leave the proportional size of empty spaces for pictures within the text, numbering them.

8. **Indicating sources:** Endnotes should only be used for explanation, and at the end of the text.

References within the text should be given in parentheses as follow:

(Köprülü 1944); (Köprülü 1944: 15)

When sources with several authors are referred, the name of the first author is given and for others 'et. al' is added.

(Gökay et al. 2002)

Full reference, including the names of all authors should be given in the list of references. If the name of the referred author is given within the text, then only the publication date should be written:

“Tanpınar (1976: 131) on this issue”

In the sources and manuscripts with no publication date, only the name of the author; in encyclopedias and other sources without authors, only the name of the source should be written.

In secondary sources quoted, original source should also be pointed to:

“Köprülü (1926)” (in Çelik 1998).

Personal interviews can be indicated by giving the last name(s) and the date(s); moreover they should be stated in the references.

www.tdk.gov.tr/bilterim (15.12.2002)

9. **References:** Should be at the end of the text in alphabetical order, in one of the ways shown below. If there are more than one source by the same author,

then they will be listed according to their publication date; sources of the same author published in the same year will be shown as (1980a, 1980b):
Köprülü, Mehmet Fuat (1961), *Azeri Edebiyatının Tekamülü*, İstanbul: MEB Yay.
Timurtaş, F.Kadri (1951), “Fatih Devri Şairlerinden Cemalî ve Eserleri”, *İÜ Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, IV (3) : 189-213.
Shaw, S. (1982), *Osmanlı İmparatorluğu*, çev. M. Harmancı, İstanbul: Sermet Matb.

How to Forward Articles

The articles duly prepared in accordance with the principles set forth are to be sent in three copies; one original, two photocopied forms with a floppy disk or compact disc, to **bilig** at the address given below. The last corrected fair copies in diskettes and original figures are to reach **bilig** not later than one month. Minor editing may be done by the Editorial Board.

Correspondence Address

Ahmet Yesevi Üniversitesi

bilig Dergisi

Taşkent Caddesi, 10. Sok. Nu: 30

06490 Bahçelievler - ANKARA / TÜRKİYE

Tel: (0312) 215 22 06 Fax: (0312) 215 22 09

www.yesevi.edu.tr/bilig

bilig@yesevi.edu.tr